35ste jaar. — Nr 87.

Zaterdag 21 juli 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 21 JULI.

Van alles wat.

Het Vaderland van Leuven rekent het getal stemmen uit dat de katholieken en de liberalen in de laatste algemeene kiezing hebben bekomen :

West-Vlaanderen, Antwerpen, Namen, Luxemburg en Brabant, hebben omtrent 72,000 algemeene kiezers en van deze 72,000 kiezers zijn er omtrent 38,000 gaan stemmen.

En op die 38,000 kiezers hebben bekomen, de katholieken 33,491 stemmen, de liberalen 25,407.

Dat wil zeggen, tot troost der liberalen, dat de katholieken 10,000 stemmen meer gehad hebben, in de helft van het land dan de liberalen.

***

De *Indépendance* beweert dat het liberalism geen program noodig heeft : « het woord liberalismus is een program. »

Prachtig !

En over dat program is men het zoo goed eens, dat men sedert drie-vier jaar niets anders doet, dan krakeelen en vechten in het liberaal kamp.

Een schoon program, inderdaad !

***

Wilt ge weten hoe thans de koeken van het belgisch liberalism liggen ?

Luistert, de *Chronique* van Brussel zal het u wijs maken :

« *Wij zijn geklopt geweest, wij zullen nog* » *geklopt worden, en wij zullen altijd geklopt* » *blijven, indien wij niet seffens aan 't werk* » *schieten.* »

Ja maar, in plaats van aan 't werk te schieten, twisten en krakeelen ze nog heviger dan ooit.

Dus.., de liberale gezichteinder is nog zoo zwart als inkt, zoo ge ziet.

***

De *Gazette*, het orgaan der brusselsche doctrinairs, is even ontmoedigd.

Ziehier wat zij over eenen dag of acht schreeft:

« NIETS KAN DE LIBERALE PARTIJ NOG » VAN HET VERDERF REDDEN. »

Des te beter ! Ons land zal er zooveel ter rustiger om zijn.

***

Slecht nieuws voor de Logie. Als gevolg der bekendmaking dat Keizer Wilhelm geen deel wil maken van de Logie, is er in Duitschland een algemeene kamp ontstaan tegen die helsche krocht.

De regeerende prins van Beieren heeft zelfs alle officieren aangemaand de Logie te verlaten, en den bevelhebbers bevolen te waken op hunne manschappen, opdat zij niet aan de Logie zouden onderworpen zijn.

Een zelfde verbod zou ook in België mogen gegeven worden.

***

Men heeft wel eens gehoord dat menschen in hunne verstrooidheid iets vergaten, maar zoo verstrooid als het gemeentebestuur van Brussel zal men wellicht niemand vinden. Daar had men namelijk vergeten ter gelegenheid der kermis de vlag aan 't stadhuis uit te steken en de gewone illuminatie te houden, die nogtans op het program stond.

***

In de gewestelijke raden van Limburg en West-Vlaanderen hebben nieuwe leden voor de eerste maal Vlaamsch gesproken in die vergaderingen.

Groote internationale wedstrijd van wetenschappen en nijverheid te Brussel 1888.

Pleiziertrein voor Brussel.

Op 22 juli rijdt een pleiziertrein voor Brussel, met prijsvermindering van 50 t. h. uit Tongeren en de tusschenstatien tot en met Neer-Linter.

Vertrek uit Tongeren om 5 u. 45 m. 's morgens.
Aankomst te Brussel om 8 u. 51 m. 's morgens.
Vertrek uit Brussel om 7 u. 45 m. 's avonds.
Aankomst te Tongeren om 10 u. 55 m. 's avonds.
Prijs der plaatsen heen en weer :

	2e klas	3e klas
Tongeren	5,20	3,50
Piringen	4,90	3,50
Jesseren	4,90	3,20
Borgloon	4,60	3,10
St-Truiden	3,80	2,60

De kaarten zijn te bekomen van donderdag 19 juli tot zaterdag 21 juli, van 's morgends 8 uren tot 's avonds 8 uren in bovenvermelde statien.

Belgische nationale bedevaart

NAAR ONZE LIEVE VROUW VAN LOURDES.

Vertrek uit Luik-Longdoz, den 5e september, om 12 uren 50 m. — Aankomst te Lourdes, den 7e om 5 uren 's morgends.

Terugkomst. — Vertrek uit Lourdes, den 12e, om 4 1/2 uren 's avonds. — Aankomst te Charleroi, den 14e, om 5 uren 's morgends ; te Luik, om 8 uren.

Prijs :	1e klas	2e klas	3e klas
Van Charleroi	fr. 145,	fr. 95	fr. 64
Van Namen	» 148,	» 97	» 66
Van Luik	» 155,	» 100	» 68

De inschrijving heeft plaats tegen betaling der reiskaart. Men wordt verzocht de naam en voornamen, het adres, en vooral het postbureel goed aan te duiden.

De inschrijvingslijsten zullen den 18 augustus 's middags of wel vroeger gesloten worden, zoodra de gevraagde treinen zijn ingenomen. — De personen die van zin zijn aan deze bedevaart deel te nemen, worden verzocht zich op het spoedigste mogelijk te laten inschrijven. — Het bestuur zal het bedrag der inschrijving terug keeren aan de personen die het *voor* den 18e augustus zullen terugvragen. — De reiskaarten zijn niet persoonlijk ; men kan ze aan andere menschen overgeven mits het bestuur er van te verwittigen.

Voor inlichtingen, prospectus en inschrijvingen, wende men zich tot den bestierder der bedevaart, den heer FLORENT RAIKEM, 56, quai d'Ameracœur, te Luik (men voege er een postzegel bij voor het antwoord) of wel :

Te Tongeren, bij den heer PAQUAY, ontvanger der hoofdkerk-fabriek ;

Te Sint-Truiden, bij den eerw. h. MEEKERS, pastoor van Sint-Marten ;

Te Luik, bij den heer DEMARTEAU, Groene-Plaats, 12.

Prijsuitdeelingen.

De prijsuitdeelingen aan de leerlingen van het atheneum, de middelbare en de gemeente scholen zullen in de groote zaal van het stadhuis, op de volgende dagen en uren plaats hebben :

Zaterdag 4 augustus, om 9 1/2 uren 's morgends aan de leerlingen van het atheneum en de middelbare school.

Maandag 6 augustus, om 9 1/2 uren 's morgends, aan de leerlingen der lagere betalende meisjesschool.

Maandag 6 augustus, om 3 uren namiddag, aan de leerlingen der kosteloze lagere meisjesschool.

Dinsdag 7 augustus, om 9 1/2 uren 's morgends, aan de leerlingen der lagere kosteloze jongenschool.

Provinciale raad van Limburg.

Zitting van 15 juli 1888.

De provinciale raad had zich deze week bezig te houden met de kwestie der buurtspoorwegen, ter gelegenheid van het verzoekschrift eener gemeente vragende de aanlegging van eenen spoorweg van Oreye naar Hasselt.

Terzelder tijd had de raad mededeeling gekregen van een verzoekschrift van den gemeenteraad van Tongeren, aangaande de outwerpen van buurtspoorwegen vroeger door de bestendige deputatie aanbevolen en door den raad onderstenud.

M. Vroonen geeft mededeeling van de briefwisseling die aan het bureel toegekomen is, te weten :

1e Brief van het schepencollegie van Vechmael zich aansluitende bij het ontwerp van eenen buurtspoorweg van Oreye naar Hasselt en zich verklarende tegen dat van Tongeren naar Borgworm.

M. Desmarisières gaf lezing der beraadslaging van den gemeenteraad van Tongeren van den 8 juli 1888 beslissende :

1e De vroeger door den Raad genomen besluiten te behouden aangaande de drie buurtspoorwegen van Tongeren langs Lanaeken naar Maas-Eyck, met vertakking van Riempst naar Visé ; van Tongeren naar Borgworm langs Heers en in tweede rang langs Oreye ; van Tongeren langs Cortessem naar Hasselt.

2e Den provincialen Raad en de bestendige Deputatie te verzoeken insgelijks hunne vorige beslsiten staande te houden aangaande deze lijnen en den voorrang dien men hun toegekend heeft.

3e De bestendige Deputatie te verzoeken van het noodige te doen opdat de Nationale maatschappij ten spoedigste aan de besturen van Tongeren en andere belanghebbende gemeenten hunne aandeelen in voormelde lijnen doe kennen.

De heer verslaggever vermeldt dat deze drie vragen slechts de bevestiging zijn der vorige beslissingen van den Raad en hij stelt voor, in naam der 4e Commissie, de uitgedrukte wenschen in te willigen.

Hij doet vervolgens kennen dat de gemeenteraad van Tongeren ten vierde vraagt dat de provinciale Raad den wensch van het plaatselijk bestuur dier stad ondersteune van alle tegenkanting van het Gouvernement zien op te houden aangaande de lijnen van Tongeren naar Hasselt en van Tongeren naar Borgworm, evenals het Gouvernement bereid schijnt alle verzet te staken tegen de lijn van Hasselt naar Heppen langs Beeringen.

Volgens den heer verslaggever maakt de lijn van Tongeren naar Hasselt langs Cortessem een ontwerp uit dat tegenstrijdig is met dat van Hasselt naar Oreye ; het laatste slechts kan tot stand komen nadat het eerste onmogelijk gemaakt is door het verzet van het Gouvernement of van de belanghebbende gemeenten ; bijgevolg beslmt de 4e Commissie de lijn van Hasselt naar Oreye slechts in tweede plaats in aanmerking te nemen en in geval het volstrekt onmogelijk zou zijn de lijn van Hasselt naar Tongeren langs Cortessem daar te stellen.

Er ontstaat eene bespreking waaraan deelnemen MM. Coart, Vroonen, Ridder de Corswarem, Desmarisières, Graaf de Renesse, Briers, Martens, Stiels en Slegers. Deze laatste geeft uitleggingen over de verschillende aangelegde lijnen in de provincie, alsook over die wier daarstelling aan een onderzoek onderworpen is. Hij bewijst dat de hesten-lige Deputatie getracht heeft de beslissing van den Raad uit te voeren, de verschillende arrondissementen gelijk te bedeelen met het aanleggen volgens voorrang der lijnen te verzekeren die voorgesteld zijn als die voorwaarden vereenigende.

De lijn van Leopoldsburg naar Bree is alleen tot heden voltrokken geworden ; hare verlenging tot Maas-Eyck is op het punt te geschieden.

Het maken der lijn Maas-Eyck-Lanaeken ontmoet moeilijkheden voor het samenstellen van het kapitaal.

De bestendige Deputatie heeft besloten een harer leden te belasten van zich naar de wederspannige gemeenten te begeven om hen te overtuigen dat zij belang hebben de vereischte sommen te onderschrijven.

Bij deze gelegenheid herinnert de spreker de pogingen te Brussel gedaan in uitvoering van den wensch door den Raad verleden jaar geuit, van het Gouvernement te zijnen laste het derde der te onderschrijven obligatien te zien nemen in plaats van het vierde voorzeerst toegestaan.

Al de bijgebrachte bewoegredenen hebben niet kunnen opwegen tegen het onveranderlijk en onwederroepelijk besluit van het Gouvernement van het vierde niet te loven te gaan in deze soort van ondernemingen dan in geval een ijzerenweg door de Wetgeving zou beloofd geweest zijn en niet uitgevoerd. Deze uitzondering doet zich niet voor de lijn Maas-Eyck-Lanaeken. Men maakt insgelijks niet vooral hetgedeelte van Tongeren naar Lanaeken omdat de nationale Maatschappij het besluit vastgesteld heeft van de provincie langs Bree-Maas-Eyck rond te gaan als gevolg op den tramweg die tusschen deze twee plaatsen gemaakt is en dat de tweede sektie dus niet kan gemaakt worden vooraleer de eerste voltrokken is.

In betgeen de lijn van Tongeren naar Borgworm langs Heers betreft, zal de bestendige Deputatie voortgaan met pogingen aan te wenden om de tegenkanting van het Gouvernement te doen ophouden.

Voor de lijn van Beeringen naar Hasselt is de kwestie hare oplossing nabij en hij zal dus niet aandringen.

Zoo is het niet met de lijn van Hasselt naar Tongeren langs Cortessem.

Men zal opnieuw bij het Gouvernement aandringen om zijn verzet te doen staken. Indien de pogingen gelukken, zal de lijn gemaakt worden met de tusschenkomst der provincie en die naar Oreye zal geene reden van bestaan meer hebben.

Indien zij integendeel onuitvoerbaar is zal de toestand in den toekomenden zittijd opnieuw kunnen onderzocht worden en de Raad zal zulke beslissing nemen als het belang der provincie en der gemeenten hem zal ingeven.

M. Croonenberghs Jos. bedankt M. Slegers en de bestendige Deputatie over de beslissing van dit Collegie van een harer leden naar de gemeenten te zenden die tot nu toe geweigerd hebben hun aandeel te storten in de uitgaaf van het maken van den buurtspoorweg Maas-Eyck-Lanaeken. Hij belooft aan den algemeenardigste de medehulp van alle provinciale Raadsleden aan het kanton alsook van een groot getal gemeenteraadsleden om hem zijne taak te vergemakkelijken.

In tegenwoordigheid der uitleggingen door M. Slegers gegeven, verklaart M. Coart dat hij afziet eene onkennende stemming uit te brengen over het rechtstreeksch ontwerp over Oreye naar Hasselt.

De bespreking gesloten verklaard zijnde, herinnert M. Voorzitter dat de besluitselen van het verslag voor doel hebben : 1e dat het plan Hasselt-Cortessem-Tongeren door den Raad ondersteund blijve ;

2e dat de lijn Hasselt-Oreye slechts in aanmerking zal genomen worden in geval voormelde rechtstreeksche lijn Hasselt-Tongeren onmogelijk zou geworden zijn door het verzet van het Gouvernement of der belanghebbende gemeenten.

Deze besluitselen worden ter stemming gelegd en aangenomen.

Zitting van den 18 Juli 1888.

M. Coart herinnert aan de bestendige Deputatie de voorschriften van art. 39 van het reglement aangaande het plaatsen der pedaagels en dringt er op aan dat er eene algemeene aatzening van die richtpunten geschiede die een grooten invloed hebben op den stand onzer rivieren en die, volgens hem, eene der oorzaken der overstroomingen zijn.

M. Ridder de Corswarem denkt dat dit werk noodzakelijk is maar zeer ingewikkeld en dat het een grondig onderzoek vereischt.

M. Slegers antwoordt dat, als gevolg der toepassing der wet van 1877, al de waterloopen waar werkhuizen op gebouwd zijn hun peil gekregen hebben, dat het werk gevraagd door M. Coart en door M. Claes bijgesproken, noodig is, en niet uit het nog verloren. Er zijn voorstellen gevraagd geworden aan den heer Hoofdingenieur die belast is, krachtens het inrichtingsreglement van het personneel van bruggen en wegen, met het nazien der pedaagels aan de werkhuizen die op de waterloopen gebouwd zijn en de bestendige Deputatie zal bij hare eerste vergadering deze zaak aan dezen hoogen beambte herinneren.

Deze verklaringen voldoen M. Coart.

Herziening van het provincial reglement van den 26 Juli 1845 over de buurtwegen.

Op aanvraag van den heer verslaggever, onderwerpt de Voorzitter aan eene stemming de kwestie van principe beheld in art. 50 § 1, opgesteld als volgt :

Er zal voor de geheele provincie een hoofdbuurtwegcommissaris zijn, den titel dragende van provincialen Opziener der buurtwegen en waterloopen ; alle agenten van den dienst zullen hem ondergeschikt zijn.

De naamafroeping wordt gevraagd.

22 leden stemmen voor, 10 tegen en er is eene onthouding.

Bij gevolg wordt het artikel aangenomen.

M. de Greeff verklaart dat hij zich onthouden heeft omdat hij partijganger is van het instellen van eene plaats van Opziener met twee onderopzieners ; voor die reden heeft hij niet tegen gestemd.

Hij heeft niet voor gestemd omdat de kwestie van uitgaaf hem weerhouden heeft.

Art. 50, § 2. « Een commies wordt aan het bureel van den provincialen Opziener toegevoegd. Hij wordt benoemd door de bestendige Deputatie op eene dubbele lijst van kandidaten door den provincialen Opziener voorgesteld ».

De heer Ridder de Corswarem stelt voor de

DE ZWARTE BEDELAAR (1)

NAAR HET FRANSCH VAN

PAUL FÉVAL.

(8e VERVOLG.)

Toen zij dan ook voor de tweede maal moeder werd, was de kapitein daarover uitermate verheugd en werd zijne genegenheid voor zijne vrouw zoo mogelijk nog grooter.

Florence daarentegen werd droefgeestig ; hare gril was voorbij ; zij herinnerde zich den kleinen Alfred, die ver van haar opgroeide en gevoelde slechts onverschilligheid voor het tweede kind. Tegelijker tijd veranderde de oppervlakkige genegenheid die zij voor kapitein Lefebvre gevoeld had, eensklaps in afkeer.

De natuurlijke opvoeding kent daarvoor geen enkel geneesmiddel.

Korten tijd voor die geboorte, was de burgerlog opendijk uitgeborsten en bijkans overal Rijonnen de opgestane negers de overhand te krijgen.

De Kaapstad, tweemalen aan de opstandelingen overgegeven, was ten prooi aan de grootste wanorde. Alle besturen waren in de war ; alles wat de kapitein kon doen, was in de kerk, door getuigen, de geboorte van zijn zoon te doen bevestigen ; deze wijze van inschrijving had nog wettelijke kracht in sommige plaatsen.

De akte werd opgemaakt voor denzelfden priester die het huwelijk ingezegend had en dezelfde getuigen bekrachtigden die verklaring met hunne handteekening.

Het was een bediende van Florence en een mulat, met name Lafleur, bijgenaamd Narcissus, dien zij de vrijheid gegeven had ten einde hem voor dat doel te gebruiken.

De kapitein deed zich een afschrift van die akte geven en het kind werd buiten de stad bij eene negerfamilie besteed.

Eenige dagen daarna, ontving de kapitein, die met de troepen in het veld was, door een bode eenen brief van zijne vrouw.

Hij was van den volgenden inhoud :

« Mijnheer,

» Ik had gemeend genegenheid voor u te voelen, ik heb mij vergist. Ik betreur het van ganscher harte. Wij zullen elkaander niet weerzien. Ik had verzuimd u mee te deelen, dat ik een zoon heb, uit een eerste huwelijk geboren, waarvan ik niet noodig geoordeeld heb u te spreken, een zoon, dien ik lief heb, omdat zijn vader de eenige man is voor wien ik genegenheid gevoeld heb. Ik neem dat kind meê ; ik laat u het uwe.

» De wetten der oude wereld zijn vervallen. Gij vermoogt niets tegen mij, dank zij de zegepraal der vrijheid en der rede ; niettemin behoud ik onze trouwakte. Hij zal in detoekomst aan mijnen zoon te pas kunnen komen. Wat uw zoon betreft, deze heeft slechts u noodig.

» Tracht mij niet op te sporen. Ik wil eene scheiding en mijn wil is onherroepelijk. Gij moet daarom niet boos op mij zijn. Ik belijd den godsdienst der natuur. Vaarwel.

» FLORENCE-ANGÈLE. »

De kapitein waande zich de speelbal van een benauwden droom. Hij herlas drie- of viermaal die kennisgeving, ijskoud als gold het eene gewone formaliteit en meende zinneloos te worden.

Hij was misschien republikein, maar hij was soldaat en een rechtschapen man. Zooveel koele onbeschaamdheid, verpletterde hem te meer, daar hij tot dusverre voor zijne vrouw evenveel achting als genegenheid gekoesterd had.

Eerst wilde hij alles in den steek laten en Florence opzoeken om haar terug te voeren of haar te straffen. Daarna volgde de verachting op den toorn, op de verachting de vertwijfeling.

Zijn leven was voortaan vermietigd, hij had in die verbintenis al zijne hoop op geluk gesteld.

De tijd, dien hij bij Florence doorgebracht had, kwam hem voor als een gelukkige droom en het ontwaken was des te wreeder.

Een oogenblik meende hij te sterven ; maar hij had God niet geheel en al vergeten, die hem van zijn geliefd kind sprak en hij besloot voor dit te blijven leven.

De Voorzienigheid had er anders over beslist en de kogel van een oproerigen neger verkortte den tijd van zijn lijden.

Eenige dagen na de ontvangst van dien verpletterenden brief, werd zijn detachement, aan de boorden van de Groote-Rivier gelegerd, door de driemaal sterkere macht der zwarte troepen van Toussaint aangetast.

De kapitein streed met zijne gewone dapperheid en doodsverachting ; maar op het oogenblik, dat hij aan de spits zijner soldaten op de half overwonnen negers instormde, werd hij door een geweerschot in de borst getroffen en zonk stervende in de armen van zijn getrouwen bediende Neptunus.

Zijne laatste gedachte was voor zijnen zoon, den armen wees dien zijn dood zonder steun op deze wereld achterliet, en hij beval hem aan in de bescherming van den God, dien hij al te lang verwaarloosd had, zonder Hem ooit te verloochenen.

Wat de burgeres Florence-Angèle Lefebvre des Vallées betreft, want dezen naam nam zij aan na het sierlijk geschreven wijsgeerig briefje, dat wij den lezer onder de oogen gebracht hebben, zij pakte hare kostbaarheden in, voorzag zich van eene aanzienlijke som gelds en begaf zich naar een der engelsche Antillen, van waar zij naar Engeland vertrok.

Daar vernam zij, uit een fransch dagblad, het uiteinde van den kapitein. De dood scheen het zich ten taak gesteld te hebben haar telkens vrij te maken. Op achttienjarigen leeftijd reeds twee echtgenooten dood ! Zij schonk het dagblad dan ook een dankbaren glimlach.

Zij was vrij, volkomen vrij, zelfs buiten de wijsbegeerte, en haar zoon Alfred zou den naam van een geacht soldaat dragen, die niemaad hem zou kunnen betwisten. Was zij niet de weduwe van kapitein Lefebvre zoowel als die van Gillie Brown. Wij weten dat zij op het punt van zedeleer niet nauwgezet was.

Eenigen tijd daarna, ontving zij eene andere tijding, maar deze was van minder genoeglijken aard. Wij bedoelen de volledige zegepraal der zwarten van Sint-Domingo en de verdrijving der Franschen.

Florence-Angèle zag zich derhalve eensklaps geheel geruineerd.

Maar zij was volleerd in alle mogelijke kunstgrepen en ging voort met op grooten voet te leven van het overschot harer middelen, en dit duurde lang : Londen is slechts wreed voor eerlijken rampspoed.

Nadat zij eenigen tijd dat schitterende leven geleid had, liet zij het, niet dewijl zij het moede was, maar omdat het haar aan middelen begon te ontbreken, uit berekening varen, en gewaardigde zich hare hand te schenken aan een jongen lord, die zich de gelukkigste der stervelingen achtte.

In dien tusschentijd, was de zoon van Gillie Brown, de jonge Alfred des Vallées, een lange en schrale jongen geworden, die zich tamelijk goed aan de zijde zijner moeder op de donzige kussens der equipage van milord voordeed.

Hij wist niets maar wilde niets leeren, hetgeen alle reden gaf om te veronderstellen dat hij eenmaal een echte dandy zou zijn.

De mulat Narcissus was Florence-Angèle evenzeer gevolgd. Dubbel vrij door zijne vrijmaking en zijn verblijf in Engeland, had hij op zekeren dag een ongelukkigen inval, die hem opnieuw tot slaaf maakte. Wij kennen de geschiedenis.

Ter vergoeding kon hij onder zijn nieuwen naam van Jean de Carral pronken en aan allen doen gelooven, dat hij een Andalusiër was en even zuiver hidalgo als Zijne Majesteit den koning van Spanje.

Zoo verliepen voor Florence-Angèle en hare omgeving de leste jaren der XVIIIe eeuw. Haar echtgenoot, (het was de derde) lord John Cox van Coxton-Hall, baron Cox, eigenaar van een groot vierdedeel van het graafschap Norfolk, zag slechts door hare oogen. Zij stond gedurende een seizoen aan het hoofd van de Engelsche *high-life* en hare hals stelden alle andere die gegeven werden in de schaduw.

Lord John Cox zou zijn twee dozijn kasteelen voor een harer lachjes gegeven hebben ; hij voedde zulk een levendige genegenheid voor haar, dat hij nog slechts drie flesschen portwijn bij zijn middagmaal gebruikte.

De ongewone onthouding, of misschien het gelukkig gesternte der schoone Creoolsche, was oorzaak, dat zijn lordschap John Cox, baron Cox, als eene bloem verwelkte en in de lente des levens stierf.

Men begraafde hem in het familiegraf van eenen zijner landgoederen, en zijn adellijke vrienden, die zijne edele hoedanigheden naar weerde schatten, dronken verscheidene gallons sherry bij zijn doodmaal.

Florence-Angèle bleef dus weduwe voor de derde maal.

Wij durven niet bevestigen dat zij haren echtgenoot diep betreurde, maar zij wijdde oprechte tranen aan zijne prachtige domeinen, die onverwachtsmaar waren en met het pairschap overgingen op een nieuwen lord Cox, baron Cox, neef van den vorigen in den vier-en-twintigsten graad.

Florence-Angèle verwenschte uit den grond haars harten de wreedheid der engelsche wetgeving en zwoer nimmer te hertrouwen met een lid van die onbuiglijke natie.

Zij hield woord. Men was toen in het jaar 1806. Florence was over de dertig, maar het was nog altijd dezelfde sirene ; men zou gezegd hebben, dat de tijd zelf door hare schoonheid ingenomen, haar had willen eerbiedigen. Eene menigte aanzoekers drongen om hare hand en begingen duizenden dwaasheden om hare aandacht te trekken.

Florence bleef onverbiddelijk, zij had hare geheime bedoelingen.

Sinds eenige maanden, was een fransch uitgewekene, die tot dusverre Lodewyk XVI naar Mittau en in Rusland vergezeld had, zich in Londen komen vestigen. Ondanks de aanzienlijke verliezen die de revolutie hem had doen lijden, bezat die edelman nog een tamelijk schoon vermogen voor een franschman.

Voor een lord, ware het een kleinigheid geweest ; hij had slechts vijftig duizend franks per maand te verteren.

M. de Rumbrye droeg den titel van markies ; hij

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres* van Parys.